

Sygn. akt I C 448/17 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Danuta Kozikowska

Protokolant: stażysta Natalia Śliwińska

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2017 roku w Kwidzynie

na rozprawie sprawy

z powództwa (...) w W.

przeciwko A. B.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego A. B. na rzecz powoda (...) w W. kwotę 1.080,01 zł (jeden tysiąc osiemdziesiąt złotych 01/100) z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 493,45 zł (czterysta dziewięćdziesiąt trzy złote 45/100) od dnia 19 sierpnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2006 roku do dnia zapłaty,

- 191,42 zł (sto dziewięćdziesiąt jeden złotych 42/100) od dnia 16 września 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2006 roku do dnia zapłaty,

- 203,72 zł (dwieście trzy złote 72/100) od dnia 16 października 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2006 roku do dnia zapłaty,

- 191,42 zł (sto dziewięćdziesiąt jeden złotych 42/100) od dnia 18 listopada 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2006 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego A. B. na rzecz powoda (...) w W. kwotę 546,70 zł (pięćset czterdzieści sześć złotych 70/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia Sądu Rejonowego

Danuta Kozikowska

Sygn. akt I C 448/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą w W. w pozwie wniesionym w dniu 05 maja 2016r. do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny przeciwko A. B. domagał się zapłaty kwoty 5424,52 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto powód domagał się także zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że pozwany zawarł z poprzednikiem prawnym (...) SA umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. W oparciu o umowę (...) SA wykonała na rzecz pozwanego usługi w ramach podstawowej działalności gospodarczej polegającej m.in. na świadczeniu usług telefonii komórkowej, stacjonarnej i internetowej, transmisji danych(Internet) i innych związanych z powyższymi usługami. Z tytułu świadczonych usług (...) SA wystawiła pozwanemu faktury VAT które nie zostały przez pozwanego uregulowane tj. faktura nr (...) z dnia 2014-08-01 w kwocie 492,58 zł z data wymagalności 2014-08-18; faktura nr (...) z dnia 2014-09-01 w kwocie 191,42 zł z data wymagalności 2014-09-15; faktura nr (...) z dnia 2014-10-01 w kwocie 203,72 zł z data wymagalności 2014-10-15 i faktura nr (...) z dnia 2014-11-01 w kwocie 191,42 zł z data wymagalności 2014-11-17.

Nadto powód wyjaśnił, że w związku z zawarciem umowy na czas określony pozwanemu przyznane zostały preferencyjne warunki tej umowy. Dlatego też w oparciu o postanowienia Regulaminu i Warunki Promocji oraz zgodnie z regulacją art. 57 ust. 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. prawo telekomunikacyjne na skutek rozwiązania umowy przed upływem okresu na jaki została zawarta, z przyczyn leżących po stronie pozwanego (...) SA zobowiązała pozwanego do zwrotu części wartości uzyskanej przez niego ulgi wynikającej z przyznanych preferencyjnych warunków. (...) SA wystawił pozwanemu notę obciążeniową nr (...) z dnia 2015-01-01 w kwocie 3812,32 zł, z datą wymagalności 2015-01-15.

Na podstawie Porozumienia nr (...) z dnia 19 stycznia 2016r. do Umowy Ramowej Przelewu Wierzytelności z dnia 20 października 2014r. z późniejszym aneksem nr (...) z dnia 19 grudnia 2014r. powód nabył od (...) SA w W. wierzytelność dochodzona pozwem. Na dochodzoną należność wchodzi należność główna w wysokości 4.891,46 zł oraz skapitalizowane odsetki biegnące od dnia następnego po datach wymagalności poszczególnych faktur i not obciążeniowych do dnia wniesienia pozwu w łącznej kwocie 533,06 zł.

Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 2016-06-16 w sprawie VI Nc – e 719621/16 uwzględnił żądanie pozwu i orzekł o kosztach procesu(k. 5 akt).

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany A. B. wniósł sprzeciw, podnosząc zarzut braku uzasadnienia noty obciążeniowej nr (...), jej dowolności i braku odniesień do treści umowy a także ekonomicznego uzasadnienia rzekomej ulgi udzielonej pozwanemu; zarzut naruszenia zasady swobody umów i zarzut nadużycia prawa przez poprzednika powoda (...) SA , która stosowała w umowach niedozwolone klauzule umowne i praktyki monopolistyczne względnie niezgodne z zasadą równości stron umów.

Postanowieniem z dnia 21 lipca 2016r. w sprawie VI Nc – e 719621/16 Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny i sprawę przekazał do Sądu Rejonowego w Kartuzach.

Sprawa została zarejestrowana pod sygnatura I C 733/16 upr.

Sędziowie Sądu Rejonowego w Kartuzach złożyli oświadczenia w przedmiocie wyłączenia ich od rozpoznania niniejszej sprawy.

Postanowieniem z dnia 06 kwietnia 2017r. Sąd Okręgowy w Gdańsku w przedmiocie wyłączenia sędziów Sądu Rejonowego w Kartuzach w sprawie XV Co 26/17 wyznaczył Sąd Rejonowy w Kwidzynie do rozpoznania niniejszej sprawy.

Sprawa została zarejestrowana pod sygnatura I C 448/17 upr.

Powód w odpowiedzi na sprzeciw podtrzymał żądanie(k. 15-55 akt). Sprecyzował żądanie odsetek poprzez żądanie odsetek ustawowych za opóźnienie, o których mowa w art. 481 § 1 i 2 k.c. oraz wniósł o zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według stawki określonej w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat radców prawnych, powiększonych o uiszczoną opłatę sądową, opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz koszty opłaty manipulacyjnej dla dostawcy usług płatności za pozew(k. 15-16 akt).

Na rozprawie wyznaczonej w dniu 26 lipca 2017r. pozwany przyznał, że zerwał umowę, ponieważ (...) SA naliczał mu opłaty za usługi na które nie wyraził zgody w umowie. Nie potrafił powiedzieć kiedy nastąpiło zerwanie umowy. Potwierdził, że umowę zawarł w 2014r. ale nie potrafił powiedzieć jak długo trwała. Przyznał, że ma kilka telefonów nie tylko na potrzeby działalności gospodarczej ale również na potrzeby członków rodziny. Ponadto wskazał, że nikt z przedstawicieli operatora nie negocjował warunków promocji, ulgi. Karę umowną pozwany uznał za rażąco wygórowaną i w chwili jej naliczenia i obciążenia żądał od operatora wyjaśnienia podstawy oraz sposobu wyliczenia kary. Zarówno od operatora (...) SA jak i od powoda nie otrzymał odpowiedzi. Podał, że nie uregulował należności z tytułu usług telekomunikacyjnych. Pozwany skłonny był zapłacić należności wynikające z pozostałych faktur i ponieść koszty sądowe w tym zakresie(k. 85-85v akt).

W toku postępowania powód podtrzymał żądanie pozwu. Powód wskazał, że nota obciążeniowa jest sumą ulg 1.045 zł + 2.639 zł, wynikającą z umowy z dnia 26 lipca 2014r., która obowiązywała do dnia 30 listopada 2014r. oraz umowy z dnia 24 maja 2013r., która obowiązywała do dnia 30 listopada 2014r. Powód podał, że pozwany korzystał z numerów (...) oraz (...) operatora (...) SA (k. 86-88 akt oraz k. 127-129 akt).

Pozwany zaprzeczył aby korzystał z numerów (...) czy też (...) operatora (...) SA. Podał, że opłata karna dla numeru (...) w wysokości 1.045 zł jest niczym uzasadniona i z niczego nie wynika, zaś rzekoma ulga za komputer do numeru(nie aktywowanego) (...) w wysokości 2.639 zł z VAT stanowi czterokrotność wartości tabletu w sprzedaży detalicznej. Nadto wskazał, że przepisy nakładające kary przez operatora telekomunikacyjnego są arbitralne, niejasne i nie wynikające z rzeczywistych kosztów jakie mógł ponieść operator i dlatego pozwany wniósł o uznanie wysokości kary umownej za niedozwoloną i nieuzasadnioną wobec konsumenta(k. 141-142 akt).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 26 lipca 2014r. pomiędzy (...) SA z/s w W. a A. B. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) w K. została zawarta umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...). Umowa została zawarta na okres 24 miesięcy. Pozwany skorzystał z promocji (...). Miesięczny limit należności został określony na kwotę 260,00 zł. Operator (...) SA z/s w W. przyznał ulgę abonentowi A. B. w wysokości 1.045,00 zł. Pozwany wybrał plan taryfowy (...). Potwierdził wybór usługi/opcji dodatkowej bezpieczny Internet w UE i wybrał z tego tytułu usługę ryczałtową na poziomie 40,00 zł netto(klient biznesowy). Miesięczny limit należności na koncie określony został 390,01 zł. Pozwany złożył oświadczenie o prowadzeniu działalności gospodarczej.

(**dowód:** umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) k. 31-40 akt, oświadczenie dla osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą, spółek cywilnych k. 41akt)

Z tytułu świadczonych usług (...) SA wystawiła pozwanemu A. B. faktury VAT na numer abonenta (...) i tak: fakturę nr (...) z dnia 2014-08-01 w kwocie 492,58 zł z datą wymagalności na dzień 2014-08-18; fakturę nr (...) z dnia 2014-09-01 w kwocie 191,42 zł z datą wymagalności na dzień 2014-09-15; faktura nr (...) z dnia 2014-10-01 w kwocie 203,72 zł z datą wymagalności na dzień 2014-10-15 i faktura nr (...) z dnia 2014-11-01 w kwocie 191,42 zł z datą wymagalności na dzień 2014-11-17. Pozwany nie uregulował należności z powyższych faktur.

(**dowód:** kserokopia faktury nr (...) z dnia 2014-08-01 k. 42 akt, kserokopia faktury nr (...) z dnia 2014-09-01 k. 43 akt, kserokopia faktury nr (...) z dnia 2014-10-01 k. 44 akt, kserokopia faktury nr (...) z dnia 2014-11-01 k. 45 akt)

W związku z niedotrzymaniem warunków zawartej na czas określony Umowy o Świadczenie Usług Telekomunikacyjnych (...) SA z/s w W. wystawił pozwanemu notę obciążeniową nr (...) w dniu 2015-01-01 na kwotę 3812,32 zł, z datą wymagalności na dzień 2015-01-15.

(**dowód:** kserokopia noty obciążeniowej nr (...) z dnia 2015-01-01 k. 46 akt)

Pismem z dnia 01 stycznia 2015r. (...) SA w W. rozwiązał pozwanemu umowę abonencką z uwagi na brak zapłaty za usługi telekomunikacyjne w kwocie 4892,33 zł, wskazując numer konta klienta:1 (...). Operator wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 4892,33 zł wg stanu na dzień 2015-01-01 w terminie 14 dni. Nadto poinformował pozwanego, że w przypadku braku opłaty w/w terminie zawiadomi Krajowy Rejestr Długów.

(**dowód:** rozwiązanie umowy -usługi mobilne k.90 akt, wezwanie do zapłaty k. 91 akt)

Na podstawie Porozumienia nr (...) z dnia 19 stycznia 2016r. do Umowy Ramowej Przelewu Wierzytelności z dnia 20 października 2014r. z późniejszym aneksem nr (...) z dnia 19 grudnia 2014r. powód nabył od (...) SA w W. wierzytelność dochodzona pozwem. Powód pismem z dnia 25 stycznia 2016r. zawiadomił pozwanego o cesji wierzytelności i wezwał pozwanego do uregulowania należności. Na dochodzoną należność wchodzi należność główna w wysokości 4.891,46 zł(492,58 zł+191,42 zł+203,72 zł+191,42 zł+3812,32 zł) oraz skapitalizowane odsetki biegnące od dnia następnego po datach wymagalności poszczególnych faktur i not obciążeniowych do dnia wniesienia pozwu w łącznej kwocie 533,06 zł.

(**dowód:** Porozumienie nr (...) z dnia 19 stycznia 2016r. do Umowy Ramowej Przelewu Wierzytelności z dnia 20 października 2014r. z późniejszym aneksem nr (...) z dnia 19 grudnia 2014r. k. 26-27 akt, załącznik nr (...) do Porozumienia nr (...) z dnia 19 stycznia 2016r. do Umowy Ramowej Przelewu Wierzytelności z dnia 20 października 2014r. z późniejszym aneksem nr (...) z dnia 19 grudnia 2014r. k. 28-30 akt, zawiadomienie o cesji wierzytelności k. 24 akt, wezwanie do zapłaty przed wszczęciem postępowania sądowego i wpisem do Krajowego Rejestru Sądowego k. 25 akt)

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez powoda dokumentów w postaci wyciągu z wykazu wierzytelności (kopia poświadczona przez pełnomocnika jako zgodna z oryginałem- k. 28-30 akt), przedsądowe wezwania do spłaty zadłużenia z dnia 2 11 lutego 2016 r. wysłanego przez powoda do dłużnika (kopia dokumentu poświadczona przez pełnomocnika jako zgodna z oryginałem – k 25 akt), Porozumienia nr (...) z dnia 19 stycznia 2016r. do Umowy Ramowej Przelewu Wierzytelności z dnia 20 października 2014r. z późniejszym aneksem nr (...) z dnia 19 grudnia 2014r. (kopia dokumentu poświadczona przez pełnomocnika jako zgodna z oryginałem- k. 26-27 akt),z załącznika nr (...) do Porozumienia nr (...) z dnia 19 stycznia 2016r. do Umowy Ramowej Przelewu Wierzytelności z dnia 20 października 2014r. z późniejszym aneksem nr (...) z dnia 19 grudnia 2014r. (kopia dokumentu poświadczona przez pełnomocnika jako zgodna z oryginałem- k. 28-30 akt), kopii faktury nr (...) z dnia 2014-08-01(k. 42 akt), kopii faktury nr (...) z dnia 2014-09-01(k. 43 akt), kopii faktury nr (...) z dnia 2014-10-01 (k. 44 akt), kopii faktury nr (...) z dnia 2014-11-01 (k. 45 akt), kopii noty obciążeniowej nr (...) z dnia 2015-01-01 (k. 46 akt), umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) z dnia 26 lipca 2014r.(kopia dokumentu poświadczona przez pełnomocnika jako zgodna z oryginałem- k. 31—40 akt) oraz oświadczenie dla osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą, spółek cywilnych (kopia dokumentu poświadczona przez pełnomocnika jako zgodna z oryginałem- k. 41akt), rozwiązanie umowy -usługi mobilne (kopia dokumentu poświadczona przez pełnomocnika jako zgodna z oryginałem k.90- akt). Żadnych innych dowodów powód w niniejszej sprawie nie przedstawił.

Powództwo w części dotyczącej zapłaty kwoty 1.080,01 zł wraz odsetkami ustawowymi od kwot : 492,58 zł od dnia 19 sierpnia 2014r. do 31 grudnia 2015r. i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty; 191,42 zł od dnia 16 września 2014r. do 31 grudnia 2015r. i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty; 203,72 zł od dnia 16 października 2014r. do 31 grudnia 2015r. i

z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty oraz 191,42 zł od dnia 18 listopada 2014r. do 31 grudnia 2015r. i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty **jako zasadne zasługiwało na uwzględnienie, w pozostałej zaś części nie zasługuje na uwzględnienie.** Pozwany przyznał, że nie uregulował należności z powyższych faktur(k. 85-85v akt).

Zgodnie art. 126 § 1 pkt 3 k.p.c. każde pismo procesowe (w tym pozew art. 187 § 1 k.p.c.) powinno zawierać osnovę wniosku lub oświadczenia oraz dowody na poparcie przytoczonych okoliczności. Powód reprezentowany przez fachowego pełnomocnika dołączył do pozwu ww. dowody wobec czego brak było podstaw do wzywania go o uzupełnienie braków pisma procesowego – pozwu przez dołączenie kolejnych dowodów. W ocenie Sądu, jedynie całkowity brak dowodów wymagałby wezwania do uzupełnienia braków formalnych pisma. Brak jest podstawy prawnej do wzywania strony reprezentowanej przez fachowego pełnomocnika do złożenia (składania) kolejnych dowodów aż do chwili gdy Sąd nie będzie miał wątpliwości o jakich mowa wyżej. Powód zgromadził określony materiał dowodowy, ocenił go jako wystarczający (o czym niezbicie świadczy wniesienie powództwa) i poddał go ocenie Sądu. Ocena ta została przedstawiona wyżej. Brak jest też podstawy prawnej do tego aby w razie wątpliwości to Sąd zwracał się do podmiotów trzecich ((...) SA w W.) o dołączenie dokumentów opisanych w pozwie lub w innym piśmie procesowym. Zgodnie bowiem z art. 3 k.p.c. **to strony i uczestnicy postępowania obowiązani są** dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz **przedstawiać dowody**. W przeszłości obowiązywał paragraf 2 ww. przepisu o treści „sąd powinien dążyć do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy i do wyjaśnienia rzeczywistej treści stosunków faktycznych i prawnych. Sąd z urzędu może podejmować czynności dopuszczalne według stanu sprawy, jakie uzna za potrzebne do uzupełnienia materiału i dowodów przedstawionych przez strony i uczestników postępowania”. Paragraf 2 został jednakże uchylony z dniem 01 lipca 1996r. Analiza obecnego brzmienia art. 3 k.p.c. a także innych przepisów tej ustawy pozwala na uznanie, że to strony (tym bardziej reprezentowane przez fachowego pełnomocnika) mają obowiązek przedstawiać dowody.

Sąd Orzekający nabrał uzasadnionych wątpliwości co do okoliczności faktycznych przytoczonych w pozwie w zakresie noty obciążeniowej.

Sąd nie miał uzasadnionych wątpliwości w zakresie kwoty łącznej **1.080,01 zł** (492,58 zł+191,42 zł+203,72 zł+191,42 zł) z tytułu należności wynikających z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, a wynikających z faktury nr (...) z dnia 2014-08-01 (k. 42 akt), faktury nr (...) z dnia 2014-09-01 (k. 43 akt), faktury nr (...) z dnia 2014-10-01 (k. 44 akt), faktury nr (...) z dnia 2014-11-01 (k. 45 akt). Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w pkt .I wyroku.

Pozostała część żądania dotyczyła ulgi , związanej z zakupem usług telekomunikacyjnych i wynikała z noty obciążeniowej nr (...) z dnia 2015-01-01 z datą wymagalności z dnia 2015-01-15- numer konta klienta:1. (...) (k. 46 akt).

W niniejszej sprawie Sąd z uwagi na lakoniczność przytoczonych w pozwie okoliczności faktycznych nabrał co do nich wątpliwości. Analizując uzasadnienie pozwu nie wiadomo bowiem, o jaką w istocie umowę świadczenia usług telekomunikacyjnych chodziło (jakie konkretne usługi umowa obejmowała) , a także czego miałyby dotyczyć dokument określony jako „nota obciążeniowa” (nie wiadomo, o jaki sprzęt chodziło, jaka była podstawa i sposób obliczenia wskazanych w notie . W oparciu o podane informacje nie sposób było sprecyzować dostatecznie źródła zobowiązania strony pozwanej oraz ocenić prawidłowości wyliczenia dochodzonej kwoty z tego tytułu. Z treści umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) wynika, że operator przyznał ulgę abonentowi w wysokości 1.045,00 zł, zaś pismem z dnia 01 stycznia 2015r. (...) SA rozwiązała umowę -usługi mobilne podając jedynie numer konta klienta:1.(...) (patrz: k.90- akt).

Przedstawione przez powoda dowody nie dały Sądowi jakiegokolwiek możliwości zweryfikowania okoliczności przytoczonych w uzasadnieniu pozwu a także w pismach procesowych powoda z dnia 02 listopada 2016r.(k. 15-23 akt)z dnia 30 czerwca 2017r.(k. 86 88 akt) oraz z dnia 21 sierpnia 2017r.(k.127 -129 akt).

Strona powodowa dołączyła do akt sprawy umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) z dnia 26 lipca 2014r. - bez tel . Brak jest wiarygodnego dokumentu świadczącego o tym, że w chwili zawarcia umowy z wierzycielem

pierwotnym pozwany otrzymał Regulamin promocji (...) obowiązujący na dzień zawierania umowy w dniu 26 lipca 2014r. Okoliczność ta ma istotne znaczenie dla ustalenia czy pozwany znał postanowienia określające zakres odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, wysokość odszkodowania oraz zasady i terminy jego wypłaty. Z w/w umowy wynika co prawda, że operator przyznał ulgę abonentowi w wysokości 1.045,00 zł, jednakże brak dokumentu z którego wynika, kiedy ostatecznie umowa została rozwiązana. Poprzednik prawny powoda rozwiązał pozwanemu umowę pismem z dnia 01stycznia 2015r. (...) SA w W., wskazując w nim numer konta klienta:1. (...), zaś nie wskazał umowy, które to rozwiązanie dotyczy. . Brak jest dowodu doręczenia wypowiedziała pozwanemu oraz dowodu doręczenia wezwania do zapłaty kwoty 3812,32 zł . Nota obciążeniowa dołączona do akt jest tylko kopią, nie wiadomym jest czy powód dysponuje oryginałem tego dokumentu. W pozwie powód wskazuje, że nota obciążeniowa stanowi część wartości uzyskanej ulgi przez pozwanego.

Zgodnie z przepisem art. 57 ust. 6 ustawy - Prawo telekomunikacyjne, w przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi.

Ulgą może dotyczyć opłat za usługę telekomunikacyjną lub opłat za instalację zakończenia sieci, a także warunków sprzedaży urządzenia końcowego. Konieczne jest wyraźne określenie wartości ulgi przyznanej abonentowi w umowie, najlepiej poprzez jej kwotowe wskazanie. W przypadku, gdy ulga jest przyznawana z różnych tytułów, np. zmniejszenie opłaty aktywacyjnej oraz zmniejszenie ceny aparatu telefonicznego, możliwe jest określenie kwot składających się na łączną wysokość ulgi. Na kalkulację wysokości ulgi wpływają: wysokość benefitu promocyjnego; upust na opłacie aktywacyjnej; wysokość subsydiowania promocyjnych telefonów; koszt obsługi procesu sprzedaży, prowizja od sprzedaży. Ulgą ta jest pomniejszana o jej proporcjonalną wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Należy więc brać pod uwagę wartość ulgi na dzień rozwiązania umowy, a nie na dzień jej podpisania. Przepis art. 57 ust. 6 ustawy - Prawo telekomunikacyjne określa tylko maksymalną wysokość opłaty pobieranej w związku z wypowiedzeniem umowy zawartej na czas oznaczony, nie zabrania natomiast pobierania ich w niższej wysokości. Postanowienia umowy mogą więc przewidywać, że w przypadku przedterminowego wypowiedzenia umowy użytkownik zobowiązany będzie do zwrotu ulgi obliczonej zgodnie z art. 57 ust. 6 w/w ustawy , pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania, jednak w wysokości nie wyższej niż ustalona z góry kwota.

Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych, jako ustalony przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wzorzec umowny w rozumieniu art. 384 k.c., wiąże drugą stronę umowy, jeżeli został jej doręczony wraz z umową, bądź gdy druga strona mogła z łatwością dowiedzieć się o jego treści, w sytuacji, gdy posługiwanie się wzorcem jest w stosunkach danego rodzaju zwyczajowo przyjęte (nie dotyczy to umów zawieranych z udziałem konsumentów). Zgodnie z zasadą swobody umów, wyrażoną w art. 353¹k.c., strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współzycia społecznego. Różnica między umową a regulaminem przejawia się również w tym, że treść umowy może być przez strony negocjowana (niezależnie od tego, że w praktyce są to umowy adhezyjne, formularzowe), natomiast treść regulaminu jest narzucona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego i nie podlega negocjacji.

Podanie jedynie numeru konta klienta , przypisanego pozwanemu przez wierzyciela pierwotnego, w żaden sposób nie precyzowało umowy, która miała stanowić źródło zobowiązania A. B..

W świetle przedstawionych wyżej braków dowodowych oraz powstałych na ich tle wątpliwości, przedłożone przez powoda nota obciążeniowa nie zasługiwała na wiarygodność ani pod względem ich formy ani treści. Dokument ten to zwykła kopia. Żaden z nich nie został poświadczony jako zgodny z oryginałem, mimo że strona powodowa korzysta z usługi fachowego pełnomocnika, który był w stanie poświadczyc inne dokumenty w niniejszej sprawie (dotyczące cesji i inne). Świadczy to , zdaniem Sądu, o tym, że powód w ogóle nie dysponuje oryginałami noty obciążeniowej i nie jest

w stanie „zaświadczyć”, że dokument wygenerowany przezeń z elektronicznych nośników jest tożsamy z oryginałem. Ponadto brak jest dowodu na to, by nota została doręczona stronie pozwanej.

Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wypełniając zobowiązanie Sądu co wykazania sposobu wyliczenia i podstawy wyliczenia należności w wysokości 3812,32zł określonej w nocie obciążeniowej nr (...) podał, że pozwany jako przedsiębiorca, zawarł umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wybrał dodatkowe bonusy, nowoczesne aparaty telefoniczne, a rozwiązując umowy przed terminem wiedział, że będzie musiał zwrócić przyznaną ulgę, związaną z zakupem usług, czy telefonów w promocyjnych cenach (patrz: k. 86-88 akt). Powołując się na przykładową umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych (umowa z dnia 2013-05-24, w aktach sprawach) oraz umowę z dnia 2014-07-26 wskazał na zapisy roszczeń przysługujących operatorowi w odniesieniu do każdego numeru abonenckiego, który zostanie w wyniku rozwiązania umowy odłączony od sieci telekomunikacyjnej. Powód powołując się na powyższe umowy nie wskazał wysokości roszczeń z poszczególnych umów. Do pisma dołączył jedynie kopię pisma (...) SA z dnia 2015-01-01 zaadresowane do pozwanego zatytułowane Rozwiązanie umowy-usługi mobilne, wezwanie do zapłaty, Regulamin promocji (...) -obowiązuje od dnia 13 lutego 2015 roku do odwołania, Cennik usług w (...) –obowiązuje od dnia 08 lipca 2014 roku do odwołania, Cennik usług w ofercie (...), cennik usług w ofercie (...) obowiązuje Abonentów, którzy poczynszy od dnia 29 lipca 2016r. skorzystali z oferty (...). W kolejnym piśmie z dnia 21 sierpnia 2017r. (patrz: k. 127 – 129 akt) pełnomocnik wykonując zobowiązanie Sądu wskazał wysokość początkowej opłaty karnej = wartość ulg udzielonych w związku z zawarciem umowy z dnia 2014-07-26 dla numeru (...) – 1045,50 zł zaś w związku z zawarciem umowy z dnia 2013-05-24 dla numeru (...) - 2639,00 zł. Ponadto powód wskazał, że numer (...) został aktywowany bez telefonu, zaś numer (...) wysokość ulgi za komputer wynosiła 2639,00 zł z VAT (cena sprzętu poza promocją). Nadto wskazał, że dezaktywacja numeru (...) nastąpiła w dniu 2016-07-26, zaś numeru (...) nastąpiła 2016-05-24. Do pisma dołączono Regulamin promocji (...) obowiązujący od dnia 01 stycznia 2014 roku do odwołania (k. 130-138 akt).

Pozwany zaprzeczył aby korzystał z numerów (...) czy też (...) operatora (...) SA. (k. 141-142 akt). Powód nie odniósł się do tego zarzutu, pomimo zobowiązania, które doręczono pełnomocnikowi powoda w dniu 12 września 2017r. (patrz: k. 145 akt)

Z faktu, że działalność powoda jest regulowana ustawą z dnia 27 maja 2004r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi nie wynika aby twierdzenia powoda (tak jak każdego podmiotu niezależnie od formy prawnej w jakiej działa) są poddawane ocenie Sądu. Od oceny twierdzeń powoda nie zwalania Sądu okoliczność, że działalność powoda jest poddana kontroli Komisji Nadzoru Finansowego. Obowiązujące przepisy poczynając od Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej poprzez inne akty prawne nie przewidują możliwości uznawania twierdzeń określonych podmiotów za bardziej wiarygodne jedynie z uwagi na funkcjonowanie na podstawie ww. bądź innej ustawy. Twierdzenia każdej ze stron postępowania poddawane są takiej samej ocenie. Zajęcie odmiennego stanowiska prowadziłoby do uprzywilejowania jednej ze stron, jaka to sytuacja byłaby sprzeczna z obowiązującym porządkiem prawnym.

Powód nabywając określone wierzytelności mógł i powinien był przewidzieć konieczność ich dochodzenia przed Sądami (art. 355 § 2 k.c.). W takiej sytuacji powód winien był przed wystąpieniem z pozwem zadbać o zebranie materiału dowodowego, na jego potwierdzenie.

Reasumując stwierdzić należy, iż strona powodowa nie udowodniła, że w jakiej wysokości i z jakiego tytułu ulga (nota obciążeniowa) była zasadna. Zgodnie z art. 6 k.c. to na powodzie spoczywał ciężar dowodu wykazania wysokości i z jakiego tytułu zwrot ulgi powodowi przysługiwał, którego to obowiązku nie spełnił. Niespójność pomiędzy uzasadnieniem pozwu a pismami powoda z dnia 02 listopada 2016r. (k. 15-23 akt) z dnia 30 czerwca 2017r. (k. 86-88 akt) oraz z dnia 21 sierpnia 2017r. (k. 127-129 akt) w zakresie zawartych umów, wysokości ulg zastosowanych pozwanemu dotyczących dwóch umów (z dnia 26 lipca 2014r. i z dnia 2013-05-24). Podnieść trzeba, że powód powołuje się na umowę z dnia 2013-05-24, której jednakże nie dołączył (ulga w wysokości 5.981,00 zł), a która to ulga miała wchodzić w notę obciążeniową nr (...). W pozwie mowa tylko o jednej umowie łączącej wierzyciela pierwotnego i pozwanego. Nie sposób było w oparciu o taki, materiał dowodowy ustalić, czy powództwo co do kwoty 3812,32 zł

wraz dalszymi odsetkami jest zasadne, a jeśli tak, czy żądana kwota została obliczona prawidłowo. Powód, decydując się na wytoczenie sprawy sądowej, winien przygotować pozew i przedstawić dowody w taki sposób, by nie budziły one wątpliwości Sądu. Aby jednak uzyskać wyrok zasądający nie wystarczy napisać pozwu, czy pism procesowych w jakikolwiek sposób – żądanie trzeba jeszcze przekonująco, logicznie uzasadnić i podeprzeć dowodami.

Reasumując – żądanie pozwu w świetle przytoczonych przez powoda twierdzeń oraz przedstawionych dowodów (a raczej ich braku), było, zdaniem Sądu, wątpliwe co do 3812,32 zł oraz dalszymi odsetkami. Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 6 kc w zw. z art. 57 ust. 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004 roku prawo telekomunikacyjne(tekst jedn. Dz.U. z 2017 poz. 1907) zw. z art. 232 k.p.c. powództwo oddalił.(patrz: pkt II wyroku).

O odsetkach ustawowych za opóźnienie Sąd orzekł zgodnie z art. 481 § 1 i 481 § 2 k.c. zasądając odsetki biegnące od dnia następnego po datach wymagalności poszczególnych faktur.

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd oparł się na zasadzie art. 100 k.p.c. i stosunkowo rozdzielił koszty. Powód wygrał proces w około 22 % zaś pozwany w około 77 %.

Powód poniósł następujące koszty: opłatę od pozwu w wysokości 68,00 zł; wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 2.400,00 zł(ustalone zgodnie z przepisem § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych - Dz. U. z 2015r., poz. 1804) oraz kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, tj. łącznie kwota 2.485 zł. Pozwany wygrał sprawę w około 22 % i w takiej części należało zasądzić na jego rzecz poniesione przez niego koszty procesu, tj. 546,70 zł (22% x 2.485 zł).

SSR Danuta Kozikowska